

יג ותולין ומפשיטין את כולו וקורעו וממחה את קרביו עד שמסיר מהן הצואה והפרש, ומוציא את האימורין ונותנן בכלי ומולחן ומקטירן הכהן על גבי המזבח,

יד וכיצד תולין ומפשיטין, מסמרות של ברזל היו קבועין בכותלים ובעמודים שבהן תולין ומפשיטין, וכל מי שלא מצא מקום לתלות מקלות דקים וחלקים היו שם מניח על כתפו ועל כתף חבירו ותולה ומפשיט. טו שלמו מלהקריב פותחין דלתות העזרה ויוצאת כת הראשונה ונכנסה שניה, יצאת שניה ונכנסה שלישית, כמעשה ראשונה כך מעשה שניה ושלישית, שלמה כת שלישית ויוצאת רוחצים את העזרה.

טז חל ארבעה עשר להיות בשבת כמעשהו בחול כך מעשהו בשבת, ורוחצין את העזרה בשבת שאין איסור שבות במקדש אפילו בדבר שאינו צורך עבודה איסור שבות במקדש היתר הוא. יז אין כל אחד ואחד מוליך את פסחו לביתו בשבת, אלא כת הראשונה

ביאור

השעה להסתייע בשמאל, שא"א להשתהות. (כמו שהתירו לכ"ג ביוהכ"פ הולכת כף הקטרת בשמאלו. פ"ד ה"ט).

ותולין הקרבן כדי להפשיטו בנוח ומפשיטין את כולו אפילו אם חל י"ד בשבת. ואף שכדי להוציא אימורין אין צורך להפשיט כולו אלא לקרוע כנגד בטנו, התירו חכמ', כחלק ממצות שחיטתו להשפיט כולו כדי שלא יסריח וימאס. וכמו"כ ממחה את קרביו שדוחקן וסוחטן מפרש וצואה שבתוכן. והתירו לעשות זה בו במקום בעזרה עם מצוי הדם לאמת המים בעזרה. כדי שלא יסריחו ולא ימאס הקרבן. ומוציא האימורין והם החלב והכליות ויותרת הכבד וכן אם יש אליה לכבש. ונותנם בכלי שרת (במגס) דרך כבוד. וגם שלא יחליקו מידו ויפלו. ומולחם, כאמור "וכל קרבן... במלח תמלח" ומעלן כהן(דוקא) ע"ג המזבח ומקטירן.

טז [יד] וכיצד תולין ומפשיטין, מסמרות בולטים

יז. אין כל אחד מוליך פסחו לביתו בשבת שאף שירושלים היתה מוקפת חומה ודלתותיה ננעלות, עשאוה ככרמלית כיון שרבים באים בה, נראית כרה"ר. ושבות זה שהיה חוץ למקדש לא התירו.

פסח' טז